

[Robert Mikkelsen.]

Titusinder af Mennesker, som lider under Indespærringen, og for os, som maa holde dem indespærret.

Vi ved, at Flertallet af Flygtningene kommer fra Omraader, som nu er polske. Det maa og skal gøres klart for alle, at polske nationale Problemer ikke kan løses i Danmark. At den ene eller anden Besættelsesmagt nu overtager nogle Tusinde, maa ikke anses for nogen Løsning, heller ikke nogen foreløbig Løsning af Spørgsmaalet. Der maa efter min Opfattelse gives vore Henvendelser til de interesserede Magter et saadant Eftertryk, at det bliver forstaaeligt, at det her drejer sig om en Sag, der maa og skal løses, maa og skal løses nu.

I den offentlige Diskussion om Flygtningene er der et Forhold, som i Regelen overses. Det er de særlige Spørgsmaal, der rejser sig for de saakaldte allierede Flygtninges Vedkommende. Af disse allierede Flygtninge var der ved Befrielsen ca. 21 000. Største Delen af dem var tyske Krigsfanger fra allierede Lande, og disse er efterhaanden hjemrejt eller dog i Færd med at rejse hjem. Tilbage er der imidlertid en 5 000—6 000 Mennesker, som ikke var Krigsfanger, men som for største Delens Vedkommende kom hertil sammen med de tyske Flygtninge og først her i Landet efter Befrielsen er blevet udskilt fra de tyske Flygtninge. De største Grupper af dem, der heraf er tilbage, er de bessarabiske Flygtninge og de baltiske Flygtninge. I den nyligt henrettede Krigsforbryder Franks Dagbøger omtales den 4. August 1942 et Møde til Drøftelse af særlige Problemer i Distriktet Lublin. Det oplyses, at Der Reichsführer over en toaarig Periode agter at oprette en Række Jordbrug for folketyske Kolonister, heriblandt 1 000 Brug for Bessarabere, 4 000 Brug for baltiske Tyskere og mange andre, bl. a. ogsaa 200 Brug for Flamlændere, Danskere og Hollændere. Medens 10 000 fordrevne polske Bønder blev prisgivet Hungersdøden, overtog disse Folk Polens Jord, de meldte sig frivilligt, de erklærede sig for Tyskere, de flyttede bort fra de Lande, de hørte til, og de delte som Marodører den Jord, der var stjaalet fra de dræbte og forjagede Ejere. Da Hitlerhærene trak sig tilbage, fandt de det af gode Grunde klogt at følge med. En Del af dem har vi nu her i Landet imellem de saakaldte bessarabiske eller baltiske Flygtninge eller endnu finere: allierede Flygtninge.

De allierede Flygtninge bor i Lejre, ikke under den centrale Flygtningeadministration

men under Røde Kors. De har Frihed til at gaa og komme i disse Lejre, som de vil; henvend 3 500 af disse Flygtninge har Arbejde til fuld tarifmæssig Betaling; 1 200 af dem har Tilladelse til at bo, hvor de vil her i Landet uden for Lejrene. De, som har Arbejde, og som foretrækker stadig at bo i Lejrene, betaler for Kost og Logi i Lejrene 3 Kr. om Dagen, og jeg maa bemærke, at det er bedre Kost og bedre Logi, disse Mennesker faar, end der som Regel bydes f. Eks. danske Tørvearbejdere. Paa den Maade faar disse allierede Flygtninge mange Penge tilovers, ofte 15—20 Kr. om Dagen, og her er virkelig et Felt, hvor de ledige Penge af og til giver sig kedelige Udslag. Der har i Pressen været fremført alvorlige Beklagelser over Tilstandene i disse Lejre, Klager over Hjemmebrænderi, Drikkeri og grov Uorden. Det er fra Lejrenes Side udtalt, at Klagerne var betydeligt overdrevne, og jeg vil helst tro, at det er Tilfældet, men det er i hvert Fald et Forhold, som burde undersøges, og som ogsaa dette Ting burde have Rede paa. De Mennesker, der her er Tale om, lever altsaa under Forhold, der i mange Tilfælde er bedre end dem, der bydes danske Arbejdere, og som under alle Omstændigheder er langt bedre end dem, der bydes fremmede i noget andet Land paa Jorden. Det skal i hvert Fald ikke paavirke dem til af egen Drift at søge herfra, og det gør de heller ikke.

Jeg maa bemærke, at der for de saakaldte Bessaraberes Vedkommende nu gælder særlige Regler. De allierede Myndigheder har aabenbart vanskeligt ved at placere denne Gruppe. Til at begynde med skulde de behandles som allierede Flygtninge, derefter nærmest som Tyskere, senere igen som allierede, og nu forstaaer jeg, at de sidste Retningslinier gaar ud paa, at de nu skal behandles som tyske Flygtninge og ogsaa stort set bliver det, dog saadan, at de stadig væk bor i Lejrene under Røde Kors' Ledelse med de deraf følgende betydelige Fordele frem for de almindelige tyske Flygtninge. Jeg vil gerne spørge, om det ikke snart er Hensigten at søge de Forhold rettet, saa de saakaldte Bessarabere kommer hen, hvor de hører hjemme. Det gælder for alle disse Folk, at er de allierede, saa maa der være et allieret Land, der erklærer sig beredt til at tage imod dem, og er de ikke allierede, maa Danmark tage Konsekvensen deraf og gøre det uden Ophold.

De bessarabiske Flygtninge boede en Tid lang sammen med nogle Baltere i den store tyske Lejr ved Nymindegab, en Lejr, som jeg har set, og som hører til de ganske faa Indretninger, Tyskerne efterlod sig, som